हैं। जगरनोपक वराजनामक ।। १ ॥ प्रियमंत्रिनीतं मधुरंकार्थतः अनुरुवणंकुतकेहीनं ॥ ९० ॥ ९९ ॥ प्रकृति व्याक्षरेक्षरतेरुवणोदकवहीयते एतेनकाराकाष्याचातामात्रकृषानासकुकमाणकायात याबकालेनकत्स्रेनापिकालेन ॥ १३ ॥ कत्संक्षरंयाबताकालेनक्षरतितयमाणमाह् युगमिति युगंचतुयुगंदेवमानेनअब्दानांद्वादशासहस्रमंभितं तदेवचतुर्युगंदशशतायनंकल्पंतदेवचब्रासमहरुच्यते अत्रया ।याद्वादशासहस्रंचतुयुंगं तेनएतत्पष्ट्ययिकशातचयेणगुणितंत्रिचत्वारिंशाङ्क्षाणिविंशातिसहस्राणिच एतेषुद्शायाभकेष्वेकोंशः चतुर्छक्षंद्वाचिशासहस्राणिचक्छे मनि तदेवहिगुणंहापरस्य त्रिगुणंत्रेतायाः चतुर्गुणंकतस्य एतद्वलदिनमानंगीतास्वप्युक्तं चतुर्युगसहस्रातोदिनमुच्यते रात्त्रियुगसहस्रातांतेहारात्रविदोजनाइति ॥१ ४॥ यस्यांतेयस्येतितद्धितप्रकतेपेहण ब्रह्मणोतेइत्यर्थः प्रतिबुध्यतेशंभुरितिसंबंधः अपजंहिरण्यगर्भः समवर्ततापेभूतस्यजातः पतिरेकआसीत् सदाधारपृथिवीयामुतेमांकस्मैदेवायहविषाविधेमेतिश्रुतेः ॥ १५ ॥ आणिमाद्यायत्रस्त

श्चनांघिषीपालसर्नीदंयथाजगन् ॥ यन्नसर्निपूर्वेणयावकालेनवाप्यथ ॥ १३ ॥ युगंद्वादशसाहसंकलंबिद्धिचनुषुगं ॥ दशकल्पश रात्रिश्वेतावतीराजन्यस्यांतेप्रतिबुध्यते॥ सजन्यनंतकमाणंमहांतंभूतमग्रजं॥ १५॥ मूर्तिमंतममूर्तालग्रिथंश्भुःस्वयं भुवः॥ आणिमार्लाघमाप्राप्तिशानं ऱ्योतिरव्ययं॥ १६॥ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोसिशिरोमुखं॥ सर्वतःश्रुतिमछोकेसर्वमादत्यतिष्ठति ॥ १७॥ हिरण्य महानितिचयोगेषुविशिंचिशितिचाप्यजः॥ १८॥ सांस्येचपत्यतेशास्रेनामभिषेह्रयात्मकः॥ विचित्रह्पोविश्वात्माएकाक्ष रइतिरस्तः॥ १९॥ टतंनैकालकंयेनकतंत्रैलोक्यमालना॥ तथैवबहुरूपवाहिश्वरूपइतिस्स्तः॥ २०॥ एषवैविकियापन्नःस्जल्यालानमाला॥ अहंकारं ॥ अव्यक्षिकमापन्नविद्यासगैवद्तितं॥ महातंचाप्यहंकारमविद्यासगमेवच ॥ २२ ॥ ताब्तमहस्तद्वासमुच्यते॥ १४॥ वसिष्ठउवाच

यंभुवःनित्यंत्वतःसिद्धाः नतुहिरण्यगर्भादिभूताः ततईशानंसवैनियंतुञ्योतिश्विद्वपंअव्ययंअपरिणामि ॥ १६ ॥ अमूर्तमेवाक्षरस्यज्ञेयंरूपमाह सर्वतहति ॥ १७ ॥ हिरण्यगर्भहतियोऽ क्षरइतिस्टतःसएषहिरण्यगमेःसूत्रात्माभगवान्सवेश्वयंसंपनः बुद्धिःसमदष्टिबुद्धिरितिवेदांतिनः योगेतुएषएवमहानितिप्रथमंकार्यं ॥ १९ ॥ नैकात्मकंबहुरूपंत्रेलोक्यंकतंटतंच तदेवविश्वरूपोविरा ट्र विश्वंहपमस्य नथाचञ्जीतः आग्नमूर्याच्छ्याच्ह्यादिशःश्रोत्रेवाग्विटताश्ववेदाः वायुःप्राणोत्ददयंवित्यमस्यपद्यापृथिवीद्येषसर्वभूतांतरासेति ॥ २० ॥ एपस्त्रासा अहंकारमुपाधि अहंकतंतद्भि मानिनंबिराजं ॥ २१ ॥ अस्पद्वेविष्यमाह अब्यक्तादिति महांतसमष्टि चात्व्यष्ट्यहंकारमविद्यासगे ॥ २२ ॥